

и въ славъ свети отцы раздѣлихъ тѣзи два празника, да бы сѧ сѣкій достойно празнувалъ, и въ дѣнь-а на господне-то крещеніе да бы сѧ угледали на Христа онїи кои-то по нѣкой путь до послѣдній-а часъ отлагахъ да сѧ крестижа. Заради това тойзи дѣнь сѧ думалъ и просвѣщеніе или дѣнь на свети-тѣ отцы; и на лютюргії сѧ пѣе както и на велики-тѣ събота стихъ-а за крещеніе-то: „Бѣлицы во Христа крестисте сѧ, во Христа облекостеса;“ а сички-тѣ пѣсни, стихири и канони казватъ за йорданъ, и ни по довеждатъ жико предъ очи-тѣ, и ны призиватъ на негоны-тѣ брагове; зашто на тѣхъ процвѣтахъ дѣховни-тѣ пѣвцы, Иоанъ и Косма, пѣстинници въ плачевнѣ долинѣ.

„Свѣтилика е празникъ-а, кой-то замина, юще е по свѣтилика, кой-то иде: на оный вѣше добаръ вѣстникъ ангелъ-а, а тойзи преготова предтеча; тогава сѧ пролѣтъ кровь-та на избити-тѣ дѣца, та заради това ридаше Битлеемъ, а сега сѧ благослови вода-та, та кръстилиница-та има много дѣца; тогава звѣзда-та лви на мѣдреци; тѣ за тѣбе, а сега отецъ-а та показа на“свѣтъ-а.“

„Йордане рѣка, наполни сѧ веселіе, земля и море, гори и холмови и человѣчески сърца сега играйте, като прїимате дѣховно свѣтило.“

„Но какъ рѣки-тѣ ще та прїимата господи, кой-то си рѣка на свѣтилина-та и изворъ на животъ-а? — голъ излѣзвашъ отъ водѣ-тѣ, кой-то обличашъ небе-то сѧ облацы.“